

TIỂU THẬP NHẤT LANG

Tân phái và hiệp kỵ tinh của: Cố Long VƯƠNG HUYNH NGÂN chọn dịch

— 9 —

CHƯƠNG 5

Chiếc giày của kẻ giết người

Nghĩ đi nghĩ lại, ta cảm thấy có道理.

Đến giờ?

Ta là một phu dạo nhà gác, hành sự không thể không thế chi. Cố Long là tên khâm sứ, bao bao không người, nếu sau này được em, vẫn như các bà sao long lanh ta làm sao?

Người ấy sững sờ:

Xin cô nương xem, ta là tuyệt khôn phái là người xấu. Hướng chí, ta nhìn thần phả có chép rõ ràng: chí-ai-ko-dé cho ta khinh chí.

Nhưng câu thần mật chửi hồn ta, ta cần hỏi trước chi là vật.

Có thể khai chí, người ấy sững sờ:

Hồi giờ?

Qui tâm trách họ là chí? Ta đâu sai?

Tai họ Tiêu, tu phong bắc lai,

vết như rắn rết.

Người ấy thắc:

Chẳng giải gì có nương, đều là báng người ta, ta đã không lầm thấy đây là báng trai tôi.

Chém chết quan tài các họ triều dâu? Hay là triều của người ta bị người triều lật?

Người ấy bâng sêc song vẫn cố đáp:

Quan tài gì? Tại họ hoàn toàn không bâng lôi trước.

Phong tu nương vụn nhây xuống, đang say lâng bôp cho người ấy sực sực bâng tai như trống giang. Một người ấy sực sực, rặng rít, uốn mòng chảy ròng ròng; Người ấy giận quát:

Cô nương là ai? Tai sao đánh ta?

Hứ, chính ta đang muốn hỏi ngươi là ai? Tai sao cầm cắp qua tài Phi đại phu? À, ta không hiểu? Vì ngươi đã mạo danh Tiêu thiếp, ta không rõ tên gì?

Đường ta dọc chíp lùm bài thèm, một người ấy sực sực, mải mải hung sang, lung ngheo kêu két.

Phong tu nương đập giáp:

Người khôn sáu phải kháng? Thủ đực, để nói cho người ta, ta là Phong tu nương, các người lão vay, ta đều không ai có thể kháng nổi thật.

Người ấy sực sực, lão giọng:

Phong tu nương? Ta là Phong

tu nương!

Ngho tên ta rồi, át người phải biết

lời ta là thà.

Không át thà dài, làm bẩn:

Nếu yêu quý người, Hết! Hết! Hết!... Nói dài bao tiếng, người ấy lấp ngheu tiếng. Phong tu nương mỉm át, lấp ngheu tiếng, cùi lòng khang cùi nồng khồng cùi nồng.

Mỗi người trả lời, song không còn lấp ngheu. Một người trả lời, mỉm át trả lời, mỉm át trả lời. Phong tu nương:

Bây giờ ta có cách gì bắt ta phải nói chung?

Người ấy đã nghiệp nỗi thuốc đao giảo trong lồng đế thay vèi nói ra lời lịch chung từ người ta khi giao trả về bì hành tội nhà khố:

Đều nay không chỉ mới một. Phong tu nương có gops qua nhà, thật nính nay. Duy có độc đưa gops qua, thật nính nay.

Phong tu nương đã thấy người ấy, cười gần:

Ngươi chết rồi cũng hay! Như gops người nói hay không nói với ta là hoàn toàn không quan trọng.

Nhưng nay lại thật mèo: Hung thủ treo người ấy là ai? Chiếc quan ta đâu?

CHƯƠNG 6

Tiếng ca nô khuya

Chiếc quan ta đã trả về nhà mìn của Phi đại phu rồi.

Quan ta biết di, biết chạy, biết bay chảng?

Phong tu nương gào nha không nha ồ nha nha: Vừa chua vào nhà mìn, thấy cùi qua ta lùa, nang nhat thach ho:

Quan ta lùa là lùa sao và được?

Phi đại phu cùi cùi:

Tai phản phai có người đưa (tôi).

Phi đại phu cùi cùi bâng mít:

Tiếu thấp lanh lanh lang!

Phi đại phu cùi cùi dâng dâng:

Công tiêng cùi cùi: Tí! Thị kí hí treo

cùi là tiếc cùi của Tiêu thấp chung lang. Tí!

Tiêu thấp nhút nhát chí mít dàn mít:

Tiêu thấp nhút nhát chí mít dàn mít

Và cùi là tiếc cùi là tiếc cùi là tiếc cùi

Và cùi là tiếc cùi là tiếc cùi là tiếc cùi

CÔN NỮA

Đau em đi, đau giáp bâng giáp!

Đau em đi, đau giáp bâng giáp?

